

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU ASEPRESIDENDI MÄÄRUS

12. juuni 2014*

Ajutiste meetmete kohaldamine — Apellatsioonkaebus — Määruse kohaldamise peatamise taotlus, mis on esitatud pärast tühistavat kohtuotsust — Dumping — Teatava Armeenias, Brasiiliast ja Hiinast pärit alumiiniumfooliumi import — Armeenia ühinemine Maailma Kaubandusorganisatsiooniga (WTO) — Turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatus — Määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 2 lõige 7 — Kooskõla 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe VI artikli rakendamise lepinguga — Fumus boni iuris — Kiireloomulisus — Oluline ja hüvitamatu kahju — Puudumine

Kohtuasjas C-21/14 P-R,

mille ese on ELTL artiklite 278 ja 279 alusel 2. aprillil 2014 esitatud kohaldamise peatamise ja ajutiste meetmete kohaldamise taotlus,

Euroopa Komisjon, esindajad: J-F. Brakeland, M. França ja T. Maxian Rusche, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

apellant,

teised menetlusosalised:

Rusal Armenal ZAO, asukoht Jerevan (Armeenia), esindaja: advokaat B. Evtimov,

hageja esimeses kohtuastmes ja käesolevas menetluses,

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: S. Boelaert ja J-P. Hix, keda abistasid *solicitor* B. O'Connor ja advokaat S. Gubel, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja esimeses kohtuastmes

EUROOPA KOHTU ASEPRESIDENT,

olles ära kuulanud kohtujuristi J. Kokott'i,

on teinud järgmise

määruse

- 1 Euroopa Kohtu kantseleile 16. jaanuaril 2014 esitatud apellatsioonkaebuses palus Euroopa Komisjon Euroopa Kohtul tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu otsuse Rusal Armenal vs. nõukogu (T-512/09, EU:T:2013:571, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus”), millega tühistati Rusal Armenal ZAO-d (edaspidi „Rusal Armenal”) puudutavas osas nõukogu 24. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 925/2009,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

millega kehtestatakse teatava Armeenias, Brasiiliast ja Hiina Rahvavabariigist pärit alumiiniumfooliumi impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 262, lk 1, edaspidi „vaidlusalune määrus”).

- 2 Vastavalt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 60 teisele lõigule lükkas kõnealune määrust tühistava kohtuotsuse peale esitatud apellatsioonkaebus edasi vaidlustatud kohtuotsuse jõustumise kuupäeva selle apellatsioonkaebuse võimaliku rahuldamata või läbivaatamata jätmise kuupäevani, ilma et see piiraks Rusal Armenali õigust pöörduda ELTL artiklite 278 ja 279 alusel Euroopa Kohtusse tühisteks kuulutatud määruse toime peatamiseks või muu ajutise meetme ettekirjutamiseks.
- 3 Euroopa Kohtu kantseleile 2. aprillil 2014 esitatud hagiavalduses palus Rusal Armenal sisuliselt kohtul peatada vaidlusaluse määruse toime.

Vaidluse taust ja vaidlustatud kohtuotsus

- 4 Rusal Armenal on Armeenias 2000. aastal asutatud äriühing, kes toodab ja ekspordib alumiiniumtooteid. Armeenia Vabariik ühines 5. veebruaril 2003 Marrakechis 15. aprillil 1994 allkirjastatud ja nõukogu 22. detsembri 1994. aasta otsusega 94/800/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse nimel sõlmitavaid tema pädevusse kuuluvaid küsimusi puudutavaid kokkuleppeid, mis saavutati mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voorus (1986–1994) (EÜT L 336, lk 1, ELT eriväljaanne 11/21, lk 80), heaks kiidetud Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) asutamislepinguga (EÜT 1994, L 336, lk 3; ELT eriväljaanne 11/21, lk 82, edaspidi „WTO asutamisleping”).
- 5 Euroopa Komisjon algatas 28. mail 2008 esitatud kaebuse alusel dumpinguvastase menetluse, mis käsitles teatava Armeenias, Brasiiliast ja Hiinast pärit alumiiniumfooliumi impordi. Menetluse algatamise otsus avaldati 12. juuli 2008 Euroopa Liidu Teatajas (ELT C 177, lk 13).
- 6 Komisjon võttis 7. aprillil 2009 vastu määruse (EÜ) nr 287/2009, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks teatava Armeenias, Brasiiliast ja Hiina Rahvavabariigist pärit alumiiniumfooliumi impordi suhtes (ELT L 94, lk 17).
- 7 Euroopa Liidu Nõukogu võttis 24. septembril 2009 vastu vaidlusaluse määruse, mille artikli 1 lõikes 2 kehtestas ta Rusal Armenali toodetud alumiiniumtoodete impordi suhtes dumpinguvastase tollimaksu määraga 13,4%, mida kohaldatakse vaba netohinna suhtes ühenduse piiril enne tollimaksu sissenõudmist.
- 8 Rusal Armenal esitas 21. detsembril 2009 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldusega vaidlusaluse määruse peale tühistamishagi. Ta esitas viis tühistamisväidet, millest esimene põhines õigusvastasuse vastuväitel, mis tugines nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45), muudetud nõukogu 21. detsembri 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 2117/2005 (ELT L 340, lk 17, edaspidi „algmäärus”), artikli 2 lõigete 1–6 ning WTO asutamislepingu 1 A lisas esitatud 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe VI artikli rakendamise lepingu (EÜT L 336, lk 103; ELT eriväljaanne 11/21, lk 189, edaspidi „dumpinguvastane leping”) artiklite 2.1 ja 2.2 rikkumisele. Algmäärus asendati nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51; parandus ELT 2010, L 7, lk 22).
- 9 Üldkohus leidis sisuliselt, et kuna vaidlusaluses määruses tugineti sellele, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a joonealuses märkuses viidati Armeenia Vabariigile, ning määruses kohaldati kolmanda turumajandusliku riigi meetodit pärast sellise turumajanduse tingimustes tegutseva staatuse taotluse rahuldamata jätmist, mille hageja esitas algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti b alusel, rakendas

vaidlusalune määrus normaalväärtuse arvutamise meetodit, mis on vastuolus dumpinguvastase lepingu artiklite 2.1 ja 2.2 ning WTO asutamislepingu 1 A lisas esitatud 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe (EÜT L 336, lk 11; ELT eriväljaanne 11/21, lk 91, edaspidi „GATT”) VI artikli lõike 1 teise lisasättega, rikkudes samuti algmääruse artikli 2 lõikeid 1–6. Seetõttu leidis Üldkohus, et esimene tühistamisväide oli põhjendatud.

- 10 Vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni punkt 1 on sõnastatud järgmiselt:

„Tühistada [vaidlusalune] määrus [...] [Rusal Armenali] puudutavas osas”.

Poolte nõuded

- 11 Rusal Armenal palub Euroopa Kohtul:

- peatada vaidlusaluse määruse kohaldamine Rusal Armenali puudutavas osas kuni apellatsioonimenetlust lõpetava otsuse langetamiseni, või
- teise võimalusena võtta täitmisele pööratava määruse vormis ajutine meede, millega kohustatakse Euroopa Liidu liikmesriikide tole jätma Rusal Armenal toodetud teatava alumiiniumfooliumi impordilt kuni apellatsioonimenetlust lõpetava otsuse langetamiseni võtmata nimetatud määrusega kehtestatud dumpinguvastane tollimaks, ja
- mõista Rusal Armenali kohtukulud välja komisjonilt ja nõukogult ning apellatsioonkaebuse toetuseks mis tahes menetlusse astujalt ning jätta nende kohtukulud nende endi kanda.

- 12 Komisjon ja nõukogu paluvad Euroopa Kohtul sisuliselt:

- jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata või teise võimalusena põhjendamatusse tõttu rahuldamata, ja
- mõista kohtukulud välja Rusal Armenalilt.

Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus

- 13 Sissejuhatuseks olgu meenutatud, et Euroopa Kohtu põhikirja artikli 60 esimese lõigu kohaselt ei ole Üldkohtu otsuse peale esitatud apellatsioonkaebusel üldjuhul peatavat toimet. Põhikirja artikli 60 teine lõik näeb siiski ette, et erandina ELTL artiklist 280 jõustuvad üldkohtu otsused, mis kuulutavad määruse õigustühiseks, alles käesoleva põhikirja artikli 56 esimeses lõigus viidatud tähtaja möödumisel või kui selle tähtaja jooksul on otsus edasi kaevatud, siis selle kaebuse läbivaatamata jätmise kuupäevast, ilma et see siiski piiraks poole õigust pöörduda ELTL artiklite 278 ja 279 alusel Euroopa Kohtusse tühiseks kuulutatud määruse toime peatamiseks või mis tahes muu ajutise meetme ettekirjutamiseks.
- 14 Rusal Armenal kasutas seda õigust ajutiste meetmete kohaldamise taotluse esitamisega.

Vastuvõetavus

- 15 Komisjon väidab, et ajutiste meetmete kohaldamise taotlus on vastuvõetamatu, kuna Rusal Armenali taotletav peatamine oleks tegelikkuses lõplik meede ja rikuks seega Euroopa Kohtu põhikirja artikli 39 neljandat lõiku. Ta väidab, et kohus, kellele on esitatud taotlus peatada ajutiselt määrusega kehtestatud

dumpinguvastased tollimaksud, saab taotletud peatamise ette kirjutada vaid tingimusel, et hageja esitab tagatised, mis katavad selle määruse kohaselt maksmisele kuuluvad summad. Kuna hageja ei ole oma taotluses tagatise pakkunud, on taotlus vastuvõetamatu.

- 16 Sellega seoses tuleneb nende meetmete vältimatult ajutisest laadist, mida ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik saab võtta, et vaidlusaluse määruse toime peatamine, mida Rusal Armenal taotleb, saab teda vabastada selle määruse kohaselt tasumisele kuuluvate tollimaksude maksimisest üksnes ajutiselt, ning juhul kui lõpuks tuvastatakse määruse õiguspärasus, on ta kohustatud need tollimaksud maksma mitte ainult tulevase perioodi eest, vaid ka perioodi eest, mil kohaldamine oli peatatud.
- 17 Veel tuleb meenutada, et vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 162 lõikele 2 võib ajutist meetmete kohaldamise üle otsustava kohtuniku määruse täitmise tingimusena nõuda, et taotleja maksaks kaitsjoni, mille suurus ja maksmise tingimused määratakse asjaoludest lähtuvalt. Selle pädevuse teostamine ei sõltu taotleja pakkumisest. Nimelt tuleneb Euroopa Kohtu praktikast, et kui kõnealune kohtunik seda asjakohaseks peab, võib ta rakendada vahepealseid lahendusi, ennekõike seades ettekirjutatud peatamisele tingimusi (vt selle kohta Euroopa Kohtu määrused *Nederlandse Vereniging voor de Fruit- en Groentenimporthandel ja Nederlandse Bond van Grossiers in Zuidvruchten en ander Geïmporteerde Fruit vs. komisjon*, 71/74 R ja RR, EU:C:1974:103, punktid 5–8; *VBVB ja VBBB vs. komisjon*, 43/82 R ja 63/82 R, EU:C:1982:119, punktid 9–12, ning Euroopa Kohtu asepresidendi määrus *EMA vs. InterMune UK jt*, C-390/13 P(R), EU:C:2013:795, punkt 55).
- 18 Seega asjaolu, et Rusal Armenal ei pakkunud tagatise, ei takista ajutiste meetmete üle otsustavat kohtunikku vajaduse korral kohaldamast taotletavat peatamist, tingimusel et see äriühing esitab tagatised, mis katavad vaidlusaluse määruse kohaselt maksmisele kuuluvad summad.
- 19 Seega tuleb komisjoni esitatud vastuvõetamatuse vastuväide tagasi lükata.

Sisulised küsimused

- 20 Kodukorra artikli 160 lõikes 3 on sätestatud, et ajutiste meetmete kohaldamise taotlustes tuleb märkida „hagi ese, kiireloomulisust põhjendavad asjaolud ning fakti- ja õigusväited, mis esmapilgul õigustavad taotletava ajutise meetme kohaldamist”. Nii võib ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik määrata kohaldamise peatamise ja muude ajutiste meetmete kohaldamise, kui on tõendatud, et nende määramine on esmapilgul faktiliselt ja õiguslikult põhjendatud (*fumus boni iuris*), ning kui ajutiste meetmete kohaldamise küsimus on kiireloomuline selles mõttes, et ajutiste meetmete kohaldamist taotlenud poole huvidele olulise ja hüvitamatu kahju tekkimise vältimiseks on vajalik, et ajutiste meetmete kohaldamine määratakse ja neid kohaldatakse enne lahendatava hagi suhtes sisulise otsuse tegemist (vt selle kohta Euroopa Kohtu presidendi määrus *Technische Glaswerke Ilmenau vs. komisjon*, C-404/04 P-R, EU:C:2005:267, punktid 10 ja 11 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 21 Tuleb toonitada, et need tingimused peavad olema täidetud juhul, kui ajutiste meetmete kohaldamise taotluse esitab esimeses astmes kohtuvaidluse võitnud pool apellatsioonimenetluses, mis on algatatud määrust tühistava Üldkohtu otsuse peale vastaspoole esitatud kaebuse alusel. See reegel on kohaldatav juhul, kui tegemist on niisuguse Üldkohtu otsusega, mis tehti esimeses astmes hageja kasuks, vastasel juhul jäetaks niisugune apellatsioonkaebus ilma Euroopa Kohtu põhikirja artikli 60 teises lõigus ette nähtud peatavast toimest. Kohaldades neid tingimusi, nagu Euroopa Kohus on neid oma kohtupraktikas tõlgendanud, ei saa selle kohtu ajutiste meetmete üle otsustav kohtunik, kellele apellatsioonkaebus esitati, jätta siiski tähelepanuta asjaolu, et esimese astme kohus tegi otsuse oma menetluses hageja kasuks. Seega peab ta neid tingimusi ilmingimata kohaldama *mutatis mutandis*.

Fumus boni iuris

- 22 Mis puudutab *fumus boni iuris*'e olemasoluga seotud tingimust, siis olgu meenutatud, et see tingimus on täidetud siis, kui ajutiste meetmete kohaldamise menetluse staadiumis on olemas oluline õiguslik vaidlus, mille lahendus ei ole ilmselge.
- 23 Juhul kui ajutiste meetmete kohaldamise taotluse on apellatsioonkaebuse raames esitanud esimeses astmes kohtuvaidluse kaotanud pool, tähendab see, et ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik peab üksnes hindama, kas apellatsioonkaebuses esitatud väited on esmapilgul põhjendatud, et tuvastada, kas apellatsioonkaebusel ei puudu arvestatavad alused, ehk teisesõnu, kas apellatsioonkaebuse edukaks osutumise tõenäosus on piisavalt suur. Nimelt on ajutiste meetmete kohaldamise menetluse eesmärk tagada tulevase lõpliku otsuse täielik toime, et vältida lünka Euroopa Kohtu tagatavas õiguskaitstes (vt selle kohta Euroopa Kohtu asepresidendi määrus komisjon vs. ANKO, C-78/14 P-R, EU:C:2014:239, punkt 15).
- 24 Ent juhul kui ajutiste meetmete kohaldamise taotlus on nagu käesolevas asjas esitatud apellatsioonkaebuse raames, millel on peatav toime, kuna sellega palutakse tühistada määrust tühistav Üldkohtu otsus, on ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustava kohtuniku poole pöördunud esimeses astmes kohtuvaidluse võitnud pool. Kuid selle hindamiseks, kas esmapilgul esineb ajutiste meetmete kohaldamise staadiumis oluline õiguslik vaidlus, mille lahendus ei ole ilmselge, peab ajutiste meetmete üle otsustav kohtunik kontrollima, kas selle poole argumendid, milles palutakse apellatsioonkaebus rahuldamata jätta, ei ole põhjendamatud selles mõttes, et nende edukaks osutumise tõenäosus on piisavalt suur.
- 25 See tähendab, et esimeses astmes kohtuvaidluse võitnud pool peab tõendama, et vaatamata vastaspoole apellatsioonkaebuses esitatud väidetele on tema enda vastupidised argumendid piisavalt usutavad, et need esmapilgul võivad edukaks osutuda ning et järelkult ei ole vaidlustatud kohtuotsuse tühistamine ilmselge. Käesolevas asjas on Rusal Armenal tõendanud *fumus boni iuris*'e olemasolu vaid siis, kui ta täidab selle kohustuse apellatsioonkaebuse iga väite puhul, kuna kui kasvõi ainult üks nendest väidetest on põhjendatud, on see piisav vaidlustatud kohtuotsuse tühistamise põhjendamiseks.
- 26 Komisjon esitas oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks kolm väidet, millest esimene tugineb sisuliselt asjaolule, et Üldkohus tegi otsuse *ultra petita*, rahuldades tühistamisväite, millest Rusal Armenal oli loobunud, teise väite kohaselt on väidetavalt valesti kohaldatud kohtuotsust Nakajima vs. nõukogu (C-69/89, EU:C:1991:186), mis puudutab dumpinguvastase lepingu mõju Euroopa Kohtu kontrollile, ning kolmas väide on institutsioonilise tasakaalu põhimõtte väidetava rikkumise kohta.
- 27 Tuleb tõdeda, et apellatsioonkaebuse esimeses väites, mille kohaselt tegi Üldkohus vääralt otsuse esimese tühistamisväite kohta, mis tugines õigusvastasuse vastuväitele, mis rajanes algmääruse artikli 2 lõigete 1–6 ning dumpinguvastase lepingu artiklite 2.1 ja 2.2 rikkumisel, kuna Rusal Armenal loobus sellest väitest esimeses kohtuastmes esitatud repliigis, viitab komisjon Üldkohtus menetlusnormi rikkumisele, mis kahjustab tema huve Euroopa Kohtu põhikirja artikli 58 tähenduses.
- 28 Rusal Armenal täpsustab, et kõnealuse tühistamisväitega taotleti ainult seda, et Üldkohus tuvastaks, et tema juhtumil tuli algmääruse artikli 2 lõige 7 kõrvale jätta ning et komisjon ja nõukogu olid seega kohustatud arvutama Rusal Armenali toodete normaalväärtuse vastavalt selle määruse artikli 2 lõigetele 1–6. Repliigis kõnealusele kaalutlusele viidates ei loobunud Rusal Armenal sellest tühistamisväitest ega muutnud seda sisutühjaks. Komisjon, keda toetab nõukogu, väidab aga, et Rusal Armenal, pärast seda, kui ta tugines esimeses astmes esitatud hagiavalduses nimetatud määruse artikli 2 lõike 7 õigusvastasusele, arvestades WTO õiguse sätteid, muutis seda argumentatsiooni oma repliigis, väites et ta palus Üldkohtul vaid tuvastada, et nõukogu on rikkunud kooskõlalise tõlgendamise kohustust.

- 29 Sellega seoses nähtub Rusal Armenali esimeses astmes esitatud repliigi lugemisel, et selle äriühingu selgituste analüüs, mille kohaselt ta nõukogu argumentidele vastamiseks üksnes täpsustas oma väite ulatust, loobumata sellest, nõuab tema repliigi tõlgendamist ja seega tekitab olulise õigusliku vaidluse seoses selle väite sisu ja ulatusega.
- 30 Nimelt märkis Rusal Armenal oma repliigis muu hulgas, et algmääruse artikli 2 lõike 7 ei välista Armeeniat tootja võimalust, et teda koheldakse individuaalselt kui turumajanduse tingimustes tegutsevat ettevõtjat. Rusal Armenali sõnul ei ole see säte seega vastuolus WTO õiguse sätetega ning eelkõige dumpinguvastase lepinguga iseenesest, vaid ainult niivõrd, kui nõukogu kohaldas käesolevas asjas selle määruse artikli 2 lõike 7 punkti a määruse artikli 2 lõike 7 punktide b ja c asemel, võtmata arvesse seda, et vastavalt dumpinguvastase lepingu artiklile 2.7 ja teisele lisasättele, mis puudutab GATT artikli VI lõiget 1, võis nõukogu talle kohaldada selle määruse artikli 2 lõike 7 punkti a vaid juhul, kui selles teises lisasättes ette nähtud tingimused on täidetud.
- 31 Arvestades nende Rusal Armenali esimeses astmes esitatud repliigis toodud täpsustuste konkreetset sisu, ei saa esmapilgul käesoleva ajutiste meetme kohaldamise menetluse staadiumis järeldada, et ta loobus Üldkohtus oma esimesest tühistamisväitest või et ta muutis selle väite sisutühjaks. Seega näivad Rusal Armenali argumendid, milles palutakse esimene apellatsioonkaebuse väide tagasi lükata, piisavalt usutavad, et selles küsimuses tekkinud vaidluse lahendus ei ole ilmselge.
- 32 Mis puudutab apellatsioonkaebuse teist väidet, mille kohaselt on Üldkohus väidetavalt valesti kohaldanud kohtuotsust *Nakajima vs. nõukogu* (EU:C:1991:186), siis väidab Rusal Armenal, et vastupidi komisjoni argumentatsioonile ei määranud Euroopa Kohus selles kindlaks mitte ühte kriteeriumi „soov kohaldada seoses WTO-ga võetud erikohustust”, vaid kaks alternatiivset kriteeriumi, st niisugune soov ja „sõnaselge viide WTO asutamislepingule”. Apellatsioonkaebuse teine väide on vastuolus Euroopa Kohtu selle kohtupraktikaga ja täpsemalt eespool mainitud teise alternatiivse kriteeriumiga, mis tuleneb algmääruse põhjenduse 5 sõnaselgest viitest dumpinguvastase lepingu üksikasjalikele eeskirjadele dumpingumarginaali arvutamise kohta. Komisjon ja nõukogu väidavad vastu, et algmääruse artikli 2 lõikega 7 ei kohaldata GATT-st või WTO õigusest tulenevaid kohustusi, mistõttu ei kontrollita selle sätte õiguspärasust niisuguste kohustuste valguses vastavalt kohtuotsusele *Nakajima vs. nõukogu* (EU:C:1991:186). Üldkohus rikkus seega õigusnormi, kontrollides kõnealuste kohustuste valguses algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a, milles on mainitud Armeeniat Vabariiki.
- 33 Olgu märgitud, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 36 leidis Üldkohus järgmist:
- „[...] Sellega seoses nähtub algmääruse preambulist ja täpsemalt selle põhjendusest 5, et nimetatud määruse eesmärk on eelkõige võtta ühenduse õigusesse üle dumpinguvastases lepingus sisalduvaid uusi ja üksikasjalikke norme, mille hulgas on eeskätt dumpingumarginaali arvutamist puudutavad normid, eesmärgiga tagada nende normide asjakohane ja läbipaistev kohaldamine. Seega on selge, et ühendus võttis algmääruse vastu selleks, et täita dumpinguvastases lepingust tulenevaid rahvusvahelisi kohustusi [vt Euroopa Kohtu otsus *Petrotub ja Republica*, C-76/00 P, EU:C:2003:4, punktid 53–56 ja seal viidatud kohtupraktika], rakendades nimetatud lepingu artikli 18 lõiget 4 [Üldkohtu otsus *Chiquita Brands jt vs. komisjon*, T-19/01, EU:T:2005:31, punkt 160]. Määruse artikliga 2 „Dumpingu kindlaksmääramine” soovis ühendus täita erikohustusi, mis sisalduvad dumpinguvastase lepingu artiklis 2, mis samuti käsitleb dumpingu tuvastamist.”
- 34 Seega tuleb tõdeda, et vaidlus esineb ühelt poolt komisjoni ja nõukogu ning teiselt poolt Rusal Armenali vahel, kes kaitseb sisuliselt vaidlustatud kohtuotsuses Üldkohtu võetud seisukohta seoses olulise õigusliku küsimusega, kas Euroopa Kohtu otsuses *Nakajima vs. nõukogu* (EU:C:1991:186) määratletud kriteeriumid on käesoleval juhul täidetud. Ilma et see mõjutaks otsust, mille Euroopa Kohus teeb apellatsioonkaebuse teise väite põhjendatuse küsimuses, näivad Rusal Armenali argumendid, millega taotletakse apellatsioonkaebuse rahuldamata jätmist ja mida täiendab vaidlustatud kohtuotsuses Üldkohtu kasutatud põhjenduskäik, usutavad, arvestades Euroopa Kohtu praktikat ja algmääruse põhjenduses 5 esitatud sõnaselget viidet asjaomastele eeskirjadele, mis tulenevad

dumpinguvastasest lepingust ja GATT artiklist VI. Järelikult ei ole need argumendid alusetud selles mõttes, et nende edukaks osutumise tõenäosus *fumus boni iuris*'e käesoleva hindamise eesmärgil on piisavalt suur.

- 35 Mis puudutab apellatsioonkaebuse kolmandat väidet, mille kohaselt on Üldkohus väidetavalt rikkunud institutsioonilise tasakaalu põhimõtet, kui ta leidis, et viide Armeenia Vabariigile kõnealuse määruse artikli 2 lõike 7 punkti a joonealuses märkuses ei ole kooskõlas dumpinguvastase lepinguga kehtestatud korraga, siis piisab, kui *fumus boni iuris*'e käesoleva hinnangu tarvis tõdeda, et see väide on tihedalt seotud apellatsioonkaebuse teise väitega. Nimelt, nagu möönab komisjon kaudselt oma seisukohtades ajutiste meetmete kohaldamise taotluse kohta, pani Üldkohus selle rikkumise toime Euroopa Kohtu otsuse *Nakajima vs. nõukogu* (EU:C:1991:186) väära tõlgendamise tõttu. Järelikult sõltub selle rikkumise olemasolu käesolevas asjas sellest, kas kõnealuses kohtuotsuses esitatud kriteeriumide kohaldamisel on õigusnormi rikutud. Käesoleva kohtumääruse eelmises punktis esitatud põhjustel tuleb seega asuda seisukohale, et Rusal Armenal tõendas ka apellatsioonkaebuse kolmanda väite põhjendatusega seoses olulise õigusliku vaidluse olemasolu.
- 36 Kõike eeltoodut arvestades on *fumus boni iuris*'e tingimus käesolevas asjas täidetud.

Kiireloomulisus

- 37 Mis puudutab kiireloomulisuse tingimust, siis peab ajutiste meetmete kohaldamist taotlev pool tõendama, et ta ei saa oodata põhimenetluses esitatud hagi lahendamist, ilma et ta ei saaks olulist ja hüvitamatut kahju (vt selle kohta Euroopa Kohtu presidendi määrus *Matra vs. komisjon*, C-225/91 R, EU:C:1991:460, punkt 19, ning *SCK ja FNK vs. komisjon*, C-268/96 P(R), EU:C:1996:381, punkt 30). Sellise olulise ja hüvitamatu kahju olemasolu tõendamiseks ei ole nõutav, et kahju tekkimine on tõendatud absoluutse kindlusega, vaid kahju tekkimine peab olema piisava tõenäosusastmega prognoositav (Euroopa Kohtu asepresidendi määrus komisjon *vs. ANKO*, EU:C:2014:239, punkt 23 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 38 Rusal Armenal väidab, et ajutiste meetmete võtmiseks vajalikud tingimused on teineteisest sõltuvad, mis tähendab, et kui *fumus boni iuris* on eriti tõsiseltvõetav, võib kiireloomulisuse tingimust hinnata vähem rangelt, kuna meetme ilmselge õigusvastasus on piisav, et tõendada vajadust ajutise meetme kohaldamise taotleja õigusi ajutiselt kaitsta. Nii on see eelkõige käesoleval juhul, kuna Üldkohus rahuldab tema nõuded, tühistades vaidlusaluse määruse.
- 39 Selles suhtes tuleb asuda seisukohale, et asjaolu, millele Rusal Armenal viitas, et taotleda esimese võimalusena Üldkohtu tühistatud määruse toime peatamist, ei vähenda kiireloomulise kriteeriumi nõudeid. Seega ei tekita vaidlusaluse määruse kohaldamine vaatamata selle tühistamisele vaidlustatud kohtuotsusega iseenesest Rusal Armenalile kahju, mille suhtes saaks esitada kahju hüvitamise nõude. Nimelt, kuna liidu seadusandja on Euroopa Kohtu põhikirja artikli 60 vastuvõtmisega otsustanud määrust tühistava Üldkohtu otsuse peale esitatud apellatsioonkaebuse esitamisele omistada peatava toime, ei saa ajutiste meetmete üle otsustav kohtunik, kellele on esitatud apellatsioonkaebus, jätta seda artiklit osaliselt oma kasulikust mõjust ilma, vähendades sellistel asjaoludel süstemaatiliselt kiireloomulisuse tingimuse rangust.
- 40 Siiski nähtub Euroopa Kohtu praktikast, et *fumus boni iuris*'e tõsiseltvõetavuse suurem või väiksem määr mõjutab kiireloomulisuse hindamist (vt Euroopa Kohtu presidendi määrus komisjon *vs. Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P-R, EU:C:2011:37, punkt 27). Kiireloomulisust, millele saab hageja tugineda, peab ajutiste meetmete üle otsustav kohtunik seda enam arvesse võtma, kui tema väidete ja argumentide *fumus boni iuris* näib eriti tõsiseltvõetav (vt selle kohta Euroopa Kohtu presidendi määrus *Austria vs. nõukogu*, C-445/00 R, EU:C:2001:123, punkt 110). Ilma et see mõjutaks otsust, mille Euroopa Kohus teeb apellatsioonkaebuse põhjendatuse kohta, nähtub käesoleva kohtumääruse

punktidest 26–36, et Rusal Armenali väidete ja argumentide *fumus boni iuris* näib selle tingimuse täitmiseks piisavalt tõsiseltvõetav; seda tuleb arvesse võtta järgnevas analüüsis ja eelkõige vajaduse korral asjassepuutuvate huvide kaalumisel.

- 41 Siiski on kodukorra artikli 160 lõike 3 kohaselt *fumus boni iuris*'e ja kiireloomulisuse tingimused kaks eraldiseisvat ja kumulatiivset tingimust, mistõttu tuleb Rusal Armenalil tõendada ka olulise ja hüvitamatu kahju peatse tekkimise ohtu (vt selle kohta Euroopa Kohtu presidendi määrus Akhras vs. nõukogu, C-110/12 P(R), EU:C:2012:507, punkt 26, ja Euroopa Kohtu asepresidendi määrus komisjon vs. ANKO, EU:C:2014:239, punkt 14).
- 42 Lisaks, nagu märgivad komisjon ja nõukogu, jõustus vaidlusalune määrus 2009. aasta septembris ning tekitab tagajärgi üle nelja aasta, ilma et Rusal Armenal oleks taotlenud selle aja jooksul Üldkohtu ajutiste meetmete üle otsustaval kohtunikult meetme kohaldamise peatamist. Järelikult peab see pool ajutiste meetmete kohaldamise käesolevas menetluses tõendama, et vaatamata sellele, et liidus kohaldatakse alates 2009. aastast teatavate tema toodete impordi suhtes 13,4% dumpinguvastast tollimaksu, on vaja kiiresti võtta ajutisi meetmeid, et kaitsta teda olulise ja hüvitamatu kahju eest, mis talle võib niisuguse meetmete puudumisel tekkida. Seega peab Rusal Armenal tõendama kahju, mida ta nelja viimase aasta jooksul ei ole kandnud vaatamata sellele, et see kahju on omistatav vaidlusalusele määrusele, või tõendama kahju, mis nüüdsest on oluline ja hüvitamatu, mistõttu on ajutiste meetmete võtmine kiireloomuline, kuigi Rusal Armenal on seda kahju kandnud juba nelja aasta jooksul, mil toimus Üldkohtu menetlus, mis päädis vaidlustatud kohtuotsusega.
- 43 Seevastu tuleb kohe tagasi lükata komisjoni ja nõukogu argumentatsioon, mis puudutab asjaolu, et selle määrusega kehtestatud dumpinguvastase tollimaksu kehtivus lõppeb 2014. aasta septembris, s.o viis aastat pärast selle kehtestamist, mistõttu ei ole võimalike ajutiste meetmete võtmine ainult mõneks kuuks põhjendatud. Nimelt, kuna käesolevas asjas on tegemist lõpliku dumpinguvastase tollimaksuga, siis ei ole välistatud, et komisjoni algatusel või liidu tootjate taotlusel algatatakse kõnealuse meetme läbivaatamise menetlus, kuna sellisel juhul jääb selle tollimaksu kehtestanud meede jõusse, oodates määruse nr 1225/2009 (mis asendab nüüd algmäärust) artikli 11 lõike 2 kohase läbivaatamise tulemusi.
- 44 Käesolevas asjas määratleb Rusal Armenal kolmel alusel hüvitamatut kahju, mis tema sõnult tuleneb vaidlusaluse määruse kohaldamisest, kui seda ei peatata, st esiteks tema tõenäoline lõpetamine emaettevõtja poolt, teiseks tema tehase tõenäolise sulgemise tõttu olulise hulga tema töötajate töölepingute lõplik ülesütlemine ning kolmandaks tagajärjed Armeenia Vabariigi majandusele ja Armeenia ekspordile liitu. Lisaks viitab ta oma turuosa väidetavale olulisele vähenemisele.
- 45 Mis puudutab kõigepealt Rusal Armenali võimalikku lõpetamist, siis väidab ta, et ta saab vaidlusaluse määruse jõustumisest saati märkimisväärselt kahjumit, mille peamiseks põhjuseks on sellest määrusest tulenev võimatus oma toodangut liitu eksportida. Sellest ajast saati ei ole tema emaettevõtjal UC Rusal enam võimalik katta oma kahjumis olevate tütarettevõtjate kahjumit omaenda finantsraskuste tõttu, mis tulenevad ülemaailmsest madalast alumiiniumihinnast. Seetõttu on väga tõenäoline, et ta otsustab Rusal Armenali lähitulevikus sulgeda, kui tema kasumlikkus ei parane.
- 46 Olgu meenutatud, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast tuleneb, et kui aluseks võetav kahju on rahaline kahju, on taotletavad ajutised meetmed põhjendatud, kui ilmneb, et nende meetmete puudumisel oleks hageja olukorras, mis seab ohtu tema rahalise elujõulisuse enne põhimenetlust lõpetava otsuse tegemist, või kui tema turuosad muutuksid oluliselt, arvestades muu hulgas tema ettevõtte suurust või käivet ning selle kontserni tunnuseid, kuhu ta kuulub (Euroopa Kohtu asepresidendi määrus EDF vs. komisjon, C-551/12 P(R), EU:C:2013:157, punkt 54).
- 47 Rusal Armenal ei väida, et rahaline kahju, mida ta on kandnud vaidlusalusele määrusele väidetavalt omistatava kahjumi tõttu, võib seada küsimuse alla selle äriühingute kontserni elujõulisuse, millesse ta kuulub, mistõttu see kontsern, sh tema emaettevõtja, võivad eksisteerimast lakata. Seetõttu tuleb asuda

seisukohale, et Rusal Armenali võimalik lõpetamine ei tulene otseselt kõnealusest määrusest, vaid emattevõtja võetavast äriotsusest. Niisugune otsus võetakse vajaduse korral vastu, võttes arvesse kõiki asjakohaseid ärilisi olusid, sh dumpinguvastase tollimaksu toimet, mis tuleneb samast määrusest Rusal Armenali kasumlikkusele. Muud tegurid, eelkõige Rusal Armenali osutatud alumiiniumi maailmaturgudele omased rasked majanduslikud olud, etendavad selles otsuses samuti tähtsat rolli.

- 48 Tuleb aga meenutada, et kui taotletakse liidu õigusakti kohaldamise peatamist, siis on taotletud ajutise meetme kohaldamine põhjendatud üksnes juhul, kui kõnealune akt on väidetava olulise ja hüvitamatu kahju tekkimise määrav põhjus (Euroopa Kohtu asepresidendi määrus EDF *vs.* komisjon, EU:C:2013:157, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika). Käesoleva asja asjaoludel, mil kõnealune kohtupraktika on seoses Üldkohtu tühistatud määruse toime peatamise taotlusega kohaldatav analoogia alusel, ei ole Rusal Armenal õiguslikult piisavalt tõendanud, et vaidlusalune määrus, mis on jõus olnud üle nelja aasta, on tema emattevõtja poolt tema lõpetamise määrav põhjus, kui see lõpetamine peaks aset leidma.
- 49 Seoses viimase küsimusega tuleb igaks juhuks lisada, et kõnealuse määruse tühistamine Üldkohtu poolt on andnud väljavaate Rusal Armenali osas kõnealuse dumpinguvastase tollimaksu võimalikuks kaotamiseks lähitulevikus, mis olenevalt olukorrast parandab tema kasumlikkuse prognoose keskpikas plaanis, sh tema emattevõtja poolt tema võimaliku lõpetamisega seoses tehtavate äriliste arvutuste jaoks.
- 50 Edasi, mis puudutab Rusal Armenali väidetavat kahju, mis tuleneb tema tehase sulgemise korral 677 tema töötaja töölepingu lõplikust ülesütlemisest, siis väidavad komisjon ja nõukogu vastu, et see ettevõtja saab kiireloomulisuse tõendamisel viidata vaid isiklikule kahjule, välistades kolmandatele isikutele tekitatud kahju.
- 51 Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikast nähtub nimelt, et ajutiste meetmete kohaldamise taotluse esitanud pool on kohustatud tõendama, et ta ei saa oodata põhimenetluse tulemust, kandmata isiklikult kahju, millel on tema jaoks tõsised ja korvamatud tagajärjed (Euroopa Kohtu presidendi määrus Cheminova jt *vs.* komisjon, C-60/08 P(R), EU:C:2009:181, punkt 35). Seega ei saa Rusal Armenal iseenesest tugineda kahjule, mida kannavad tema töötajad nende töökohtade kaotamise korral.
- 52 Tuleb siiski tõdeda, et see, kui ettevõtja on kohustatud töökohti kaotama ja loobuma niisiis väljaõpetatud tööjõust, võib olenemata tema töötajate eraldi kantud kahjust tekitada talle otseselt ja isiklikult kahju, kuna tal on hiljem majandustingimuste muutumise korral keerulisem tegevust jätkata.
- 53 Käesoleva menetluse raames ei ole Rusal Armenal siiski tõendanud, et käesoleva kohtumääruse punktis 48 meenutatud Euroopa Kohtu praktika tähenduses määrav põhjus tulevikus tema tehase võimalikuks sulgemiseks, sõltumata sellest, kas see toimub tema lõpetamise tulemusel või kulude vähendamiseks tema tegevuse ümberkorralduse tõttu, on üle nelja aasta tagasi vaidlusaluse määrusega kehtestatud dumpinguvastane tollimaks.
- 54 Viimaseks tuleb nentida, et kõnealuse määrusega kehtestatud dumpinguvastase tollimaksu kahjulikust mõjust tulenev kahju Armeenias Vabariigi majandusele ja tema ekspordile liitu, kui see peaks aset leidma, ei tekiks mitte Rusal Armenalile isiklikult, vaid Armeenias elanikele üldiselt. Järelikult ei saa Rusal Armenal vastavalt käesoleva kohtumääruse punktis 51 meenutatud Euroopa Kohtu praktikale sellele kahjule tulemuslikult osutada, et põhjendada kiireloomulisust, millele ta tugineb.
- 55 Lisaks ei esita Rusal Armenal ühtegi selget ja konkreetset argumenti tõendamaks turuosa olulist vähenemist, millele ta viitab ja mis tuleneb tema toodete kõrvaldamisest liidu turult. Kuna ei ole täpset teavet sama määrusega Rusal Armenali toodete ekspordi suhtes liitu kehtestatud

dumpinguvastase tollimaksu väidetavalt kõrvaldava toime kohta ja kõnealuse turu tunnusjoonte kohta, siis ei saa ajutiste meetmete üle otsustav kohtunik tuvastada kahju, mis tuleneb kõnesoleva turuosa väidetavast vähenemisest, ega hinnata selle kahju olulist ja hüvitamatut laadi.

- ⁵⁶ Kõigest eeltoodust nähtub, et Rusal Armenal ei tõendanud, et juhul, kui alates 2009. aastast jõus oleva vaidlusaluse määruse toimet ei peatata, võib talle sellest tekkida oluline ja hüvitamatu kahju. Järelikult ei ole kiireloomulisuse tingimus täidetud, mistõttu tuleb käesolev ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata jätta, ilma et oleks vaja asjassepuutuvaid huve kaaluda ega Rusal Armenali teise võimalusena esitatud ajutiste meetmete kohaldamise taotluse vastuvõetavust analüüsida.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohtu asepresident määrab:

- 1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.**
- 2. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.**

Allkirjad